

всяко съмнѣніе имаше и между Римскы-тѣ войскары кои-то ся проводихъ въ тѣя страны не малко число на такыва кои-то вѣрвахъ въ Христа. Църковна-та исторія вспомянува за единъ Римскый легеонъ кой-то носеше име «грѣмоносенъ легеонъ,» и въ кого-то ся намирахъ множество Христіани. Кога-то царь *Марко-Аврелій* стояше противъ войскъ-тѣхъ на Маркоманы-тѣ и кварды-тѣ при Дунавъ, онъ ся намираше въ голѣмъ нуждѣ, зашто войска-та му страдаше отъ силный-тѣ сълнеченъ пекъ и ужаснъ жяждъ, а неприятели-тѣ огрожывахъ съ едно нападеніе. Въ това врѣме христіане-тѣ войскары паднѣхъ на колена-та си и моляхъ ся на Іисуса за помощь. По молитвъ-тѣхъ имъ захванъ да вали единъ дъждъ кой-то угаси жяждъ-тѣхъ на Римляни-тѣ и една буря, коя-то уплаши неприятели-тѣ до толкова щото Римляне-тѣ ги побѣдихъ. Царь-тѣ наистинъ вѣрвалъ че неговый языческый Богъ Юпитеръ му помогнъ, и му съгради въ Римъ единъ великолѣпенъ памятникъ. Това станъ въ 174 години. По това врѣме пише Тертулліанъ, че крѣпости-тѣ, легеоны-тѣ и станове-тѣ сѣ были пълни отъ Христіаны. Онова кое-то ся казва въ исторіѣ-тѣхъ заради Луціана, Максиміана, Викторанъ, Квиринусъ и Нарціусъ, кои-то отъ Граубюнденъ на долу до Австріѣхъ посѣяхъ сѣмя-то на слово-то, така и за Св: Аорржъ въ Аугсбургъ, коя-то пострада огненна смърть (304) е по едно недостовѣрно сказаніе; нѣ ные ся научаваме отъ тѣхъ че въ